

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

XV. évf. 26. szám

2026. június 28.

„...nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold...” Zsoltár 121

Egyre több utat teszünk meg napjaink során. Ez nyilván a civilizációs változás következménye, hiszen régen jóformán a kereskedőkön és a 'diplomátákon' kívül nem utaztak az emberek. Kis egyszerűsítéssel reggel kimentek a földekre (később a gyárba) este hazamentek. Ma már az emberek közel fele lakóhelyétől távol dolgozik, nagyobb részük nap mint nap ingázik, de ha bármi ügyet kell intézni, vagy éppen komolyabb orvosi ellátásra van szükség, utaznunk kell. És akkor nem számoltunk még a nyaralásokkal, több száz, akár több ezer kilométeres távolságok várnak ránk ezekben a hónapokban.

A Biblia embere alapvetően más civilizációs környezetben élt, ahogy a régi társadalmi keretből mi is ismerjük ezt: lett volna akár olyan is, aki a falu határát sem hagyta el, ha nem volt rá szüksége, lehetősége. Hát miért tette volna? A már Kánaán földjén letelepedett Isten népe számára igazán egyetlen cél miatt kellett nagyobb utat megtennie: évente háromszor a nagyobb ünnepekre Jeruzsálembé, az Isten házához mentek. Ezt az utat főként gyalogosan tették meg, a legmesszebről érkezők 80-100 km távolságotól zárandokoltak. Ezeknek az utazásoknak a tényét örökíti meg a Zsoltárok könyvének néhány darabja, a zárandokénekek csoportja.

Számunkra akár egy nagyobb utazás is megszokott, természetes dolog, de azért az utazási rutinunk között biztonságot és a kiszámíthatóságot fontosnak tartjuk: hogy épségben megérkezzünk a célunkhoz. Van aki a négy kerék szabadságával, van aki inkább a közösségi közlekedésben érzi magát otthon, de többnyire úgy vagyunk, hogy szeretjük előkészíteni, megtervezni, felkészülni amire csak lehet, mert mégis csak a bizonytalanba lépünk, sok kiszámíthatatlan tényezővel.

Talán túl egyszerűen hangzik a zsoltár alapján megfogalmazható megállapítás, hogy a mi útjaink legnagyobb biztosítéka maga az Isten, az ő jelenléte. Ez a zsoltár lényegében erről beszél. Arról, hogy a zárandok keresi a biztos pontot útja során, mert a lelkének kell a békesség, hogy tudja, akkor is minden rendben van, amikor a bizonytalanba lép. A zsoltáros itt a hegyeket említi, a magaslatokat. A kősziklát, amire várakat, erődítményeket építettek. Ezek a helyek emberileg nézve védelmet jelentettek a portyázó ellenséggel szemben. Emellett a magaslatoknak volt egy másik szerepe: a kánaáni népek ilyen helyeken közelebb érezték magukat az istenekhez és ott állítottak szent helyeket. Tudja ezt a zárandok is. Ismeri azokat az emberi lehetőségeket, valamint bálványokat, amikre a többiek számítanak, hogy majd azok megvédik, ezekkel szemben fogalmazza meg hitét: Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta.

A zsoltáros vallja: Az Örökkévaló Isten az egyetlen biztos pont számára minden bizonytalansága, minden félelme között, útjának veszélyei között. Aki a mennyet és a földet teremtette, aki a kezében tart mindet, ő vigyáz rá is! Biztosabb a bálványoknál, a babonáknál, az életbiztosításnál, minden emberi erődítménynél. Rá hagyatkozik hittel, mert tudja, hogy Istennél nincs nagyobb és biztosabb. És ez az Isten mindig kész segíteni éjjel-nappal rendelkezésre áll: nem megy szabadságra, nem mondja azt, hogy most nincs rád időm; mindig és minden élethelyzetben számíthatunk rá.

A zsoltáros arról is vall, hogy Isten a fizikai és a szellemi valóságot is egyformán uralja: ezt tudjuk meg a nap és a hold említéséből. Ez a két égitest, amely a földi életre a legnagyobb fizikai hatással van... a nap erejével ezeken a nyári hetekben közelebről is tapasztalatunk van, bizony, az ártalmairól is. És a holdnak is megvan a maga szerepe életünk, naptárunk meghatározásában is. A régiiek mindezzel együtt élő tulajdonságokkal, olykor isteni jellemvonásokkal látták el ezeket. Isten velük szemben is védelmet ad. A szó, amit itt használ a zsoltáros, az árnyék, amely védelmet nyújt. Máshol Isten szárnyának árnyékáról beszél: ahogy a madár védelmezi az övéit. Isten oltalmazó szeretetét terjeszti ki az emberre, hogy teljes védelmet nyújtson neki: mind a fizikai bántalmaktól, mind a lelki sérülésektől meg szeretne óvni bennünket.

Az Úr van jobb kezünk felől az ő áldásával. Ez a kifejezés tükrözi, hogy mi számára a legfontosabbak vagyunk és feltételezi, hogy számunkra a legfontosabb ő maga. A kiemelt helyről van

itt szó... az Atya Isten jobbán ül maga Krisztus. Aki a jobbomon van, az a legfontosabb számomra. Az életünk útján az ő áldása akkor érvényesül, ha ez a kapcsolat biztosan jelen van. Ő meg is ígérte: veletek vagyok. ma is; hőségben is; úton is; egész életetekben Ámen

HIRDETÉSEK

1. A kisgyermek közül születésnapját ünnepelte júniusban Cseh-Szombathy Sámuel és Schein Erik. Mindketten négy évesek lettek: Isten áldja és éltesse őket!
2. Az istentisztelet után presbiteri gyűlésen véglegesítjük a martonvásári választás szavazólapjait. Kísérjük imádságban a választás folyamatát!
3. A héten megtartottuk a nyári gyermektáborunk első előkészítő megbeszélését. A táborra mintegy húsz gyermekkel és tíz segítővel készülünk. Köszönjük a gyülekezet közösségének szolgálatát!
4. A most kezdődő héten egyházmegyei lelkészi hét lesz Balatonbogláron, melyen a lelkészcsalád is részt vesz. Vasárnap várjuk a gyülekezetet istentiszteletre.

A martonvásári istentiszteleti felvételek [ITT](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!